

Mel: Hr. Peter kasted Runer -

Det er en Fest, den Dag Forældre kære
i Kirkens Hal til Daaben BARNET bære,
men dobbelt skøn er Festen,
naar Barndomstid er endt,
og BARNET selv af Præsten
med GUD er blevet kendt,
naar det med Forældre atter træde
i Guds Hus og selv fornyer med Glæde
Daabens Fægt.

Ja, VIGGO, Højtidsdagen er oprunden,
i kærligt Hjem er nu din Barndom svunden.
Mens Løftet du gav gerne,
Forældre bad i Løn:
Verherre naadig være,
han høre deres Bøn.
Ungdomstid nu straalér dig i Møde,
gid den blir som Haabets Morgenrøde
lys og blid.

Saa spred da Vingerne, flyv ud i Livet,
benyt den Lærdom som der blev dig givet,
thi kun ved ærlig Stræben
ved god og stadig Flid
- dog helst med Smil paa Læben
lidt Lune og lidt Vid -
vil du opnaa Livets bedste Lykke,
vil du blive til Forældres Smykke
al din Tid.

Saa vil da vi, som sæléd os dig ere,
alt hvad vi ønske, frez for dig nu bære:
Gid Lyset i dit Øje,
dit gode, glade Sind
du altid ha i Eje
og Rosen paa din Kind.
Vi ønske dig, at Lykken ud vil springe,
vi ønske dig, at Livet vil dig bringe
gode Kaar!

Mel: Vinteren rasat. -

Barndomstidens Dage er til Ende,
nu ved Ungdomstørskel VIGGO staar.
Der er nok, som Øjnene kan blænde,
alting straalere som i Sol og Vaar.
Mellen godt og ondt du nu skal vandre,
lære selv at styre dine Fjed,
men selv om du har til Fører andre,
glæd dog ej at ta Vorherre med.

Verden har saa meget srukt derude,
der er ogsaa meget grimt og stygt,
som du hidtil kun bag Hjemmets Rude
skimtet har i Sikkerhed og trygt.
Men naar du den lige Vej kun følger,
er der ingen Fare, gaa din Gang,
uden om hvad sig i Skyggen dölger,
gläd dig over Sol og Fuglesang.

Nu skal du som Voksen se tilbage,
men bliv ej saa voksen, at du ej
mindes mere dine Barndomsdage
i dit Hjem, hvor Ænhed skærmed dig.
Vær som hidtil Fars og Moders Glæde
som en Straale Sol fra Himlens Blaa;
husk, du er et Led i Hjærtens Kæde,
som man aldrig, aldrig bryde maa.

Held og Lykke paa din Vej i Livet,
hvor din Skæbne end dig fører hen.
Lutter Solskinsvejr blev ingen givet,
Skyer vil komme og gaa bort igen.
Ingen ved, hvad Fremtidsslöret dölger,
derfor raader GUD alene kun,
men de bedste Ænsker med dig følger!
VIGGOS Skaal! - Töm ud til Glassets Bund!

VIGGO LAUERSENS KONFIRMATION

18/4 - 1920